

Dokument zasedanja

B9-0042/2020

10.1.2020

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavah Sveta in Komisije

v skladu s členom 132(2) Poslovnika

o evropskem zelenem dogovoru
(2019/2956(RSP))

Esther de Lange
v imenu skupine PPE

B9-0042/2020

**Resolucija Evropskega parlamenta o evropskem zelenem dogovoru
(2019/2956(RSP))**

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. decembra 2019 o evropskem zelenem dogovoru (COM(2019)0640),
 - ob upoštevanju Okvirne konvencije OZN o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: UNFCCC) in njenega Kjotskega protokola,
 - ob upoštevanju sporazuma, sprejetega na 21. konferenci pogodbenic UNFCCC (COP21) 12. decembra 2015 v Parizu (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum),
 - ob upoštevanju agende OZN za trajnostni razvoj do leta 2030 in ciljev trajnostnega razvoja,
 - ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 12. decembra 2019,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. marca 2019 o podnebnih spremembah – evropska strateška dolgoročna vizija za uspešno, sodobno, konkurenčno in podnebno nevtralnno gospodarstvo v skladu s Pariškim sporazumom¹,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 28. novembra 2019 o konferenci OZN o podnebnih spremembah za leto 2019 v Madridu (Španija) (COP 25)²,
 - ob upoštevanju člena 132(2) Poslovnika,
1. odločno pozdravlja predlog za evropski zeleni dogovor, ki ga je pripravila Komisija pod vodstvom predsednice Ursule von der Leyen;
 2. poudarja, da mora biti evropski zeleni dogovor del nove strategije za rast, ki bo koristila evropskim državljanom in podjetjem;
 3. zlasti pozdravlja celostni pristop in vključenost vseh deležnikov ter nujni cilj, da se okoljska in podnebna politika povežeta s konkurenčnostjo v vseh gospodarskih sektorjih in politiko, ki na prvo mesto postavlja ljudi; poudarja pomen politične usklajenosti med evropskim zelenim dogovorom in veljavnim političnim okvirom; meni, da je zeleni dogovor priložnost za oceno obstoječe skladnosti politike na ravni EU;
 4. opozarja, da morajo vsi sektorji prispevati k doseganju ogljično nevtralnega gospodarstva in da morajo vse politike temeljiti na dokazih in znanosti;
 5. v zvezi s tem pozdravlja uporabo temeljitih ocen učinka;

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2019)0217.

² Sprejeta besedila, P9_TA(2019)0079.

6. podpira načelo podnebne nevtralnosti in ponovno poudarja, da analiza Komisije iz novembra 2018 kaže, da lahko uresničevanje podnebne nevtralnosti, ko se izvaja na pravi način, ustvari dodatna delovna mesta in rast;
7. poudarja, da je za globalne izzive na področju podnebnih sprememb in degradacije okolja potreben globalni odziv; poudarja, da mora biti odziv ambiciozen, pa tudi, da je potrebna mobilizacija drugih regij v svetu, da bi delovale v isti smeri;

Povečanje podnebnih ambicij EU do leta 2030 oziroma 2050

8. podpira cilj podnebno nevtralnega gospodarstva do leta 2050;
9. poudarja, da morajo ambicije zelenega dogovora temeljiti na celoviti oceni učinka, ki jo opravi neodvisen regulativni nadzorni organ; poudarja, da je treba opraviti oceno po posameznih sektorjih in regijah; poleg tega meni, da bi morala Komisija zaradi te ocene, ko predlaga novo zakonodajo ali revidira obstoječi pravni okvir na področjih industrijske, energetske in raziskovalne politike, obvezno opraviti tudi oceno donosnosti naložb in upoštevati morebitni učinek ukrepov na cene energije v različnih regijah in sektorjih;
10. podpira cilj EU, ki ga je predlagala predsednica Komisije, da se do leta 2030 emisije toplogrednih plinov zmanjšajo vsaj za 50 % v primerjavi z letom 1990; ugotavlja, da bo ta cilj temeljil na zanesljivi oceni učinka z možnostjo prehoda na višje zastavljeni cilj, če bodo izpolnjeni nekateri pogoji, tudi v okviru mednarodnih pogajanj in na podlagi ocene njihovih gospodarskih posledic, ob tem pa bi bilo treba upoštevati potrebe po ohranitvi gospodarske konkurenčnosti in pritegniti vse ljudi; priznava, da je cilj o 50-odstotnem zmanjšanju zelo ambiciozen, saj bomo kljub doslednemu izvajanju veljavne zakonodaje in polnemu sodelovanju Združenega kraljestva pri podnebni politiki EU dosegli le 45 %;
11. poudarja, da je pomembno ohraniti konkurenčnost naše industrije, da bi se obstoječe ukrepe za preprečevanje selitev virov CO₂ nadomestilo le, če bi se lahko v celoti izvedel sistem mejne prilagoditve, združljiv z WTO, brez večjega izkrivljanja na drugih področjih; meni, da morata biti podnebna in industrijska politika EU tesno povezani, da bi se preprečila selitev virov CO₂ in naložb ter zaščitila delovna mesta; meni, da bi bilo morda treba sprejeti ukrepe, da bi zagotovili enake konkurenčne pogoje; izraža pripravljenost, da v tem primeru oceni uvedbo mehanizma za ogljično prilagoditev na mejah, ki je skladen z WTO in bi lahko dopolnjeval sedanje ukrepe za preprečevanje selitve virov CO₂ na podlagi poglobljene ocene učinka; poudarja, da je treba takšen mehanizem vključiti v našo industrijsko strategijo, da se spodbuja industrija k proizvodnji čistih in konkurenčnih proizvodov ter prepreči selitev virov CO₂, ne da bi se pri tem ogrozile trgovinske priložnosti;

Oskrba s čisto in varno energijo po dostopnih cenah

12. poudarja, da za uresničevanje ciljev Pariškega sporazuma potrebujemo konkretne izvedbene ukrepe in izvrševanje na nacionalni ravni in na ravni EU; meni, da bi morala revizija direktive o energetske učinkovitosti in direktive o spodbujanju obnovljivih virov energije, pred njihovim izvajanjem, zagotoviti pravno varnost naložb;

13. podpira Komisijo pri prizadevanjih za večjo ponudbo čiste, cenovno dostopne in varne energije; poudarja pomen čezmejnih povezav za popolnoma povezan energetski trg in meni, da se mora evropska energetska infrastruktura razvijati v isto smer in z enako hitrostjo, da bi v celoti podprla ta energetski prehod; meni, da je pomembno okrepiti uporabo zemeljskega plina kot energetskega vira v prehodnem obdobju in uvedbo vodika za promet in industrijo, da bi bili lahko kos večji elektrifikaciji gospodarstva; poudarja, da je potreben strateški pristop do energetskih grozdov v EU, da bi izkoristili najučinkovitejše naložbe v sončno in vetrno energijo in v druge trajnostne energetske vire;
14. poudarja, da je treba zagotoviti pravo ravnovesje, da se zagotovi ne le čistejša energetska unija, temveč tudi cenovno dostopna in varnejša za evropske potrošnike, državljane in podjetja; meni, da mora Evropska unija nameniti ustrezna finančna sredstva, da bi bil račun za energijo cenovno dostopen za potrošnike;
15. poudarja velik potencial zmanjšanja CO₂, v gradbenem sektorju in v zvezi s tem pozdravlja predloge Komisije, zlasti predlog za zmanjšanje nacionalnih regulativnih ovir za obnovo; spodbuja promocijo lesa v gradbeništvu in ekološkega gradbenega materiala v javnih stavbah;
16. podpira zamisel o tržnih ukrepih v gradbenem sektorju na podlagi ustrezne ocene učinka; meni, da je bistvenega pomena, da se pri vseh ukrepih upošteva njihov konkurenčni vpliv na evropska podjetja in da se prepreči selitev dejavnosti v druge države, ker imajo drugačne okoljske standarde;
17. poudarja, da so v skladu z načelom subsidiarnosti, zapisanim v Pogodbi o Evropski uniji (PEU), odločitve o nacionalni mešanici energetskih virov v pristojnosti držav članic; priznava vlogo, ki jo ima lahko jedrska energija kot nizkoogljična tehnologija v nacionalni mešanici energetskih virov, pod pogojem, da se zagotovijo zadostne določbe za najvišje varnostne standarde in za razgradnjo in se pri tem upoštevajo čezmejna vprašanja;

Zavezanost industrije čistemu in krožnemu gospodarstvu

18. v celoti podpira poglavje o industriji in zavezo Komisije, da bo že marca 2020 predložila industrijsko strategijo; se strinja s Komisijo, da so energetske intenzivne panoge, kot so jeklarska, kemična in cementna industrija, nujno potrebne za evropsko gospodarstvo, hkrati pa sta bistvenega pomena posodobitev in razogljichenje teh industrij;
19. meni, da je treba pristop Komisije do zelenega dogovora uskladiti z dosledno industrijsko politiko, da bi spodbudili konkurenčnost Evrope in njeno vodilno vlogo v svetu; meni, da Evropska unija potrebuje proces ponovne industrializacije, posodobitve industrijske baze, krepitev notranjega trga in oblikovanja konkurenčnega okvira za industrijo, vključno z učinkovito strategijo za mala in srednja podjetja v podporo ukrepom iz zelenega dogovora;
20. poudarja, da je treba pregledati in revidirati pravila EU o javnih naročilih, da bi zagotovili resnično enake konkurenčne pogoje za podjetja EU, zlasti za tista, ki proizvajajo trajnostne proizvode ali storitve, na primer na področju javnega prevoza, ki

se lahko soočajo z nelojalno konkurenco podjetij iz tretjih držav, ki prejemajo državno pomoč ali imajo druge koristi, kar ogroža enake konkurenčne pogoje, ali ki mogoče nimajo enakega dostopa do javnih naročil v tretjih državah;

21. meni, da je treba oblikovati ustrezen okvir EU, ki bo spodbujal okolju prijazne poslovne modele in obravnaval posebne težave in izzive industrije pri podpori razogljičenju gospodarstva, kot so cene elektrike in plina, razpoložljive tehnologije (soproizvodnja, plin, vodik, zajemanje in shranjevanje ogljika ali uporaba ogljika) in industrijski postopki za emisije CO₂;
22. pozdravlja akcijski načrt EU za krožno gospodarstvo in poziva Komisijo, naj predloži celovit okvir za spodbujanje industrije v to smer;
23. meni, da je za uspeh čistega in krožnega gospodarstva potrebna celovita industrijska politika, tudi za mala in srednja podjetja; poudarja, da je treba ustvariti vrednost za državljane, okolje in gospodarstvo; poudarja, da bi morala strategija vključevati digitalno in okoljsko preobrazbo in okrepiti konkurenčnost evropskih podjetij; meni, da bo izboljšanje in vzdrževanje znanj in spretnosti evropskih delavcev konkurenčna prednost za industrijo EU;
24. podpira odločno spodbujanje prodornih tehnologij, vključno s čistim jeklom, in pričakuje znatna finančna sredstva za te tehnologije; podpira močno povezavo z digitalnimi tehnologijami; poudarja, da mora biti spodbujanje tehnologij in financiranje tesno povezano z novo strategijo za MSP in zakonodajnimi pobudami na tem področju, da se zagotovi hiter dostop do trga;

Pospeševanje prehoda na trajnostno in pametno mobilnost

25. priznava, da je prometni sektor ključni dejavnik za naše gospodarstvo in da je zmanjšanje emisij v tem sektorju izziv; poudarja, da je treba zagotoviti enako pozornost vsem načinom prevoza;
26. meni, da mora pomorski promet prispevati k zelenemu prehodu, EU pa bi mu morala udeležencem v tem prometu pomagati, da bi prenehali uporabljati težko kurilno olje. poleg tega poudarja, da bi morala EU okrepiti svoja prizadevanja za mednarodni sporazum o pomorskem prometu in si prizadevati za večjo ambicioznost ter oceniti vključitev ladijskega prometa znotraj EU v sistem trgovanja z emisijami;
27. spodbuja Komisijo, naj okrepi in uporabi prejšnje določbe sheme za poravnavo in zmanjševanje emisij ogljika v mednarodnem letalstvu (CORSIA) in podpre sprejetje dolgoročnega cilja za zmanjšanje emisij v letalskem sektorju;
28. podpira zamisel o tržnih ukrepih v prometnem sektorju na podlagi ustrezne ocene učinka; meni, da je bistvenega pomena, da se pri vseh ukrepih upošteva njihov konkurenčni vpliv na evropska podjetja, ohrani cenovna dostopnost mobilnosti in prepreči selitev dejavnosti v druge države, ker imajo drugačne okoljske standarde;
29. spodbuja razogljičenje prometne infrastrukture in sistemov mobilnosti z uporabo novih tehnologij in digitalizacije; poziva Komisijo, naj preuči nove tehnologije in storitve, kot je multimodalna, električna, avtonomna in nizkozračna mobilnost ter mobilnost na

zahtevo, ki so ključne za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov, ter poziva k spodbujanju digitalizacije in povsem avtonomnih vozil, saj bo prispevalo k občutnemu zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, CO₂ ter smrtnih žrtev in poškodb;

30. priznava, da je treba izboljšati multimodalni prevoz, zlasti multimodalni tovorni promet, ki vključuje železniški in vodni promet, tudi prevoz po morju na kratkih razdaljah; poziva k zakonodajnemu ukrepanju, da bi sprostili potencial za prehod na železniški tovorni promet na dolge razdalje, in poziva Komisijo, naj okrepi tovrne železniške koridorje ter izboljša usklajevanje, odgovornost in prožnost za zmogljivosti, ki so v tesni povezavi z razvojem vseevropskega prometnega omrežja (TEN-T);
31. poudarja, da je enotno evropsko železniško območje pogoj za prehod na druge oblike prevoza; poziva Komisijo, naj do konca leta 2020 oblikuje strategijo, ki ji bodo sledili konkretni zakonodajni predlogi do konca leta 2021, da se odpravijo vse oblike protekcionizma in razdrobljenosti notranjega trga, ki ovirajo konkurenčnost EU;
32. poziva Komisijo, naj razvije usklajen okvir EU s pravili za celinske plovne poti; poziva Komisijo, naj dejavno podpira intermodalnost, ki vključuje celinske plovne poti, zlasti čezmejno povezovanje nacionalnih sistemov plovnih poti, ki ga je treba izboljšati;
33. poudarja, da mora nova prometna strategija EU kljub dobrim evropskim pobudam, kot so inteligentni transportni sistemi (ITS), raziskave ATM v okviru enotnega evropskega neba (SESAR), evropski sistem za upravljanje železniškega prometa (ERTMS), SafeSeaNet in rečne informacijske storitve (RIS), obravnavati izzive razdrobljenega uvajanja, zlasti kar zadeva kooperativne inteligentne prometne sisteme (C-ITS) in SESAR, kar ovira interoperabilnost;
34. ponovno poudarja, da lahko enotno evropsko nebo (SES) samo zmanjša emisije iz letalstva za vsaj 10 % brez večjih stroškov; zato poziva k jasnemu regulativnemu načrtu za letalstvo, ki bo temeljil na tehnoloških rešitvah in upošteval infrastrukturo, zahteve za alternativna goriva in omogočal učinkovito delovanje; poziva k nenehnemu povečevanju sredstev EU za enotno evropsko nebo, program Čisto nebo in SESAR ter za satelitske navigacijske sisteme EU;
35. poziva Komisijo, naj do konca leta 2020 pripravi strategijo, da se do leta 2030 dokonča osrednje omrežje TEN-T, vključno s potrebno digitalno opremo, kot sta ERTMS in 5G, čemur naj sledijo zakonodajni predlogi, ki bodo zagotovili, da se bodo ustrezno izvajale strategije in zaveze držav članic;
36. poziva države članice, naj se zavežejo k ustreznemu financiranju in hitrejšemu uvajanju inovativnih strategij, infrastrukture za polnjenje in alternativna goriva in naj sodelujejo pri tehničnih vprašanjih, da bi razvile celovit sistem; poziva Komisijo, naj predvidi, kako je mogoče uvesti tehnične ukrepe za proizvodnjo velikih količin alternativnih goriv po letu 2030, pa tudi za distribucijo alternativnih goriv v vseh novih infrastrukturnih projektih;
37. poziva Komisijo, naj obravnava sedanje tehnološke in finančne pomanjkljivosti sintetičnih goriv in predstavi možnosti za spodbujanje njihove proizvodnje in dostopa do trga ter za dodatna sredstva za raziskave; poudarja, da je pomembno raziskati možnosti za minimalni odstotni delež sintetičnih goriv, ki bi se lahko sčasoma povečal;

38. poziva Komisijo, naj pregleda direktivo o infrastrukturi za alternativna goriva in uredbo o TEN-T, da bi pospešila uvajanje brezemisijских in nizkoemisijских vozil in plovil;

Od njive do mize: zasnova poštenega, zdravega in okolju prijaznega prehranskega sistema

39. pozdravlja napoved strategije „od njive do mize“ v letu 2020 in odločno vztraja, da je treba kmete in ribiče vključiti v pripravo morebitnih ukrepov; poudarja, da bodo imeli kmetje EU ključno vlogo pri soočanju z izzivi evropskega zelenega dogovora; v zvezi s tem poudarja pomen nove ekonomske podpore in dobro financirane skupne kmetijske politike (SKP);
40. poudarja, da je treba našim kmetom zagotoviti ustrezen proračun in vsa potrebna sredstva za boj proti podnebnim spremembam in prilagajanje nanje, zlasti za boljši odziv na nestanovitnost in krize; poleg tega poudarja, da jim je treba omogočiti, da se organizirajo in vlagajo v prehod na bolj trajnostne kmetijske sisteme, ki so dvakrat bolj učinkoviti, kar bo pozitivno vplivalo na okolje in povečalo konkurenčnost kmetijstva EU;
41. poudarja, da mora strategija od njive do mize obravnavati vprašanje odgovornosti potrošnikov in dejstvo, da povpraševanje po bolj trajnostnih prehranskih sistemih ni usklajeno z zmogljivostjo verige preskrbe s hrano, da bi kmetom zagotovila trajnostne cene in dohodke;
42. poleg tega poudarja, da mora strategija od njive do mize obravnavati vpliv konkurenčnega prava EU na trajnost verige preskrbe s hrano, kot je razvidno iz pritiska na proizvajalce, in kako ne priznava pomembnega prispevka primarnih proizvajalcev pri dobavi visokokakovostne hrane in zagotavljanju javnih dobrin družbi, za kar trenutno niso ustrezno nagrajeni;
43. poudarja pomen spodbujanja razvoja in uporabe novih inovativnih tehnologij za pomoč kmetom pri odzivanju na podnebne in okoljske izzive ter poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo zakonodajni okvir EU o novih tehnikah vzreje jasen, da se zagotovi pravna varnost za kmete in pridelovalce semen ter da bodo lahko nove tehnike vzreje prispevale k ciljem zelenega dogovora;
44. vztraja, da bi bilo treba ustrezno oceniti vpliv ciljev o zmanjšanju rabe pesticidov;
45. poudarja, da bi morali za hrano in krmo, uvoženo v EU, veljati okoljski standardi EU; podpira zavezo za zmanjšanje živilskih odpadkov in boj proti goljufijam s hrano ter poudarja pomen vzpostavitve pravnega okvira za uvožene živilske proizvode, da bodo skladni z okoljskimi standardi EU;
46. meni, da je treba spodbujati preglednost za potrošnike prek objektivnega, nediskriminatornega in nezavajajočega označevanja na trajnosten in ekonomsko učinkovit način, da bi se na notranjem trgu spodbudila čezmejna trgovina, zlasti z razvijanjem novih orodij, kot so blokovne verige, in uvajanjem vseevropskega pristopa, vključno z označevanjem države izvora za nekatera živila, ne da bi se zaradi tega razdrobil notranji trg ali oviralo čezmejno sodelovanje med proizvajalci;
47. odločno podpira zamisel o spodbujanju proizvodnje in porabe evropskih kmetijskih

proizvodov, ki prispevajo k zdravemu življenjskemu slogu, na primer s spodbujanjem držav članic, naj uporabljajo bolj ciljno usmerjene stopnje DDV, med drugim za sadje in zelenjavo; je zaskrbljen zaradi velikih pomanjkljivosti v verigi preskrbe s hrano, zaradi česar se kmetje ne ustrezno nagrajujejo za zagotavljanje visokokakovostne hrane in javnih dobrin družbi, saj se hrana običajno prodaja na drobno z izgubo;

Ohranjanje in obnova ekosistemov in biotske raznovrstnosti

48. opozarja na splošen pomen gozdarskega sektorja in trajnostnega gospodarjenja z gozdovi pri zagotavljanju trajnostnih rešitev za izzive našega časa; poudarja, da ima trajnostno in dejavno gospodarjenje z gozdovi ključno vlogo pri doseganju ciljev podnebne in energetske politike EU, zato bi moralo biti eden ključnih ciljev strategije EU za gozdove v evropskem zelenem dogovoru; poudarja, da gozdarski sektor že zdaj trajno sprejema 10 % emisij CO₂ v EU in je zato ogromen ponor ogljika;
49. odločno podpira ugotovitev Komisije, da so gozdovi bistvenega pomena za blažitev podnebnih sprememb v Evropi in da bodo spodbude za trajnostno gospodarjenje z gozdovi del zelenega dogovora; vztraja, da je nesorazmerno zmanjšanje sredstev v drugem stebru SKP nesprejemljivo in ne prispeva k zagotavljanju te podpore; vztraja, da je treba razmisliti o drugih finančnih virih za podporo trajnostnemu gospodarjenju z gozdovi in ozelenitvi mest;
50. poudarja večnamensko vlogo gozdov, ki z gospodarsko, socialno in okoljsko razsežnostjo prispevajo k blažitvi podnebnih sprememb in prilagajanju nanje, razvoju biogospodarstva, spodbujanju gospodarske rasti in ustvarjanju delovnih mest v celotni vrednostni verigi; zato poudarja, naj bo strategija EU za gozdove za obdobje po letu 2020 sestavni in temeljni del evropskega zelenega dogovora, da bi zagotovili uskladitev in sinergijo med različnimi politikami, povezanimi z gozdovi; v zvezi s tem opozarja, da bi morali cilji nove strategije EU za gozdove vključevati tudi učinkovito pogozdovanje ter ohranjanje in obnavljanje gozdov v Evropi, s čimer bi pripomogli k povečanju absorpcije CO₂ ter zmanjšali pogostost in obseg gozdnih požarov, kot je poudarjeno v sporočilu Komisije;
51. opozarja, da koristi od gozdov in panog, ki temeljijo na gozdarstvu, presegajo biotsko raznovrstnost in blažitev podnebnih sprememb; poudarja, da gozdovi in panoge, ki temeljijo na gozdarstvu, prispevajo k lokalnemu in nacionalnemu gospodarstvu in h gospodarstvu EU kot celote, k razvoju podeželja in rekreaciji; zato poudarja, da strategija EU za gozdove ne bi smela biti podrejena strategiji za biotsko raznovrstnost, temveč bi morala biti celostna, močna in neodvisna strategija;
52. opozarja, da tla v svetu zadržijo približno dvakratno količino ogljika od tistega v atmosferi; priznava potencial za sekvestracijo ogljika na travniških površinah pod pogojem, da se upoštevajo regionalne okoliščine; podpira izboljšanje travišč za sekvestracijo ogljika z gospodarjenjem s travnimi površinami, sejanjem ugodnih krmnih rastlin, uporabo gnojil, namakanjem ter z obnovo degradiranih travišč in biotske raznovrstnosti travinja;
53. poudarja, da je treba ohraniti biotsko raznovrstnost, in pozdravlja zavezo Komisije, da bo do marca 2020 predstavila strategijo za biotsko raznovrstnost; poziva k boljšemu financiranju za ohranitev omrežja Natura 2000, da bi se bolje prilagodili posledicam

podnebnih sprememb, hkrati pa zaščitili in ohranili družinske kmetije; meni, da je pomembno dati državam članicam večjo prožnost za doseg ciljev na področju biotske raznovrstnosti, vključno z možnostjo, da prilagodijo svoja prizadevanja najboljšim praksam in izkušnjam v drugih državah članicah;

54. pozdravlja začetek pobude za biotsko raznovrstnost „Natur’Africa“; opozarja na nedavne ugotovitve o slabšanju stanja svetovnih gozdov in na njihov sistemski pomen v povezavi s podnebjem, biotsko raznovrstnostjo in kot dom domorodnih ljudstev; poziva Komisijo, naj določi obvezna pravila za trajnostne dobavne verige in spodbuja trajnostno rabo zemljišč, pogozdovanje, sisteme certificiranja in alternativne vire dohodka za lokalne skupnosti;
55. poziva, naj se vzpostavi sistematično in standardizirano spremljanje divjih vrst;

Cilj ničelnega onesnaževanja za okolje brez strupov

56. podpira uvedbo dodatne zakonodaje za zagotovitev boljše kakovosti zraka, vendar vztraja, da bi morala predvideti širši pristop, na primer z obravnavanjem virov onesnaževanja v ladijskem prometu, in ne bi smela biti osredotočena le na simbolične ukrepe, kot so prepoved dizelskih avtomobilov v mestih;
57. podpira načelo „ena snov – ena ocena“ in ponavlja, da bi bilo treba vsako prepoved kemikalij uvesti le, če obstajajo druge praktične alternative in se zmanjšajo upravna bremena, zlasti za mala in srednja podjetja;
58. poziva Komisijo, naj postane ocena kronične toksičnosti kemikalij pravna zahteva;

Financiranje evropskega zelenega dogovora in zagotavljanje pravičnega prehoda

59. poudarja, da bo treba evropski zeleni dogovor, ki je nova strategija EU za rast, skupaj podpreti s proračunom EU, financiranjem iz EIB in drugih finančnih institucij, pa tudi iz nacionalnih proračunov, ter mu zagotoviti potrebna sredstva, da bi se dosegli njegovi cilji; zato opozarja, da je treba zagotoviti dodatni finančni prispevek za kritje znatnih naložb, ki so potrebne na tem področju;
60. poudarja, da ima večletni finančni okvir za obdobje 2021–2027 pomembno vlogo pri izvajanju evropskega zelenega dogovora, ki bi moral zagotoviti, da so pomembni podnebni ukrepi vključeni v politike in programe večletnega finančnega okvira za naslednje obdobje; meni, da evropski zeleni dogovor dodatno utemeljuje stališče Parlamenta o ravni financiranja za naslednji večletni finančni okvir, kot je bilo poudarjeno pri sprejetju vmesnega poročila o večletnem finančnem okviru in poznejših resolucij; odločno nasprotuje vsem poskusom, da se zmanjša financiranje naslednjega večletnega finančnega okvira, kar bi ogrozilo tudi izvajanje, verodostojnost in vključujočo naravo evropskega zelenega dogovora; poudarja svoje dolgoletno stališče, da bi bilo treba nove pobude vedno financirati z novimi sredstvi in ne na račun drugih politik; zato meni, da bi bilo treba vse nove zakonodajne predloge, ki izhajajo iz evropskega zelenega dogovora, financirati z novimi sredstvi, ki bi se dodali predhodnim predlogom Komisije za naslednji večletni finančni okvir; ponovno izraža podporo predlogom Komisije za zagotovitev novih lastnih virov, ki bi zadoščali za uresničevanje temeljnih ciljev EU, vključno z bojem proti podnebnim spremembam in varstvom

okolja;

61. pozdravlja načelo mehanizma za pravičen prehod v višini 100 milijard EUR in zahteva, da se temu pomembnemu projektu dodeli dovolj finančnih sredstev; je prepričan, da bo močno financiranje tega instrumenta ključni element za doseg soglasja o naslednjem večletnem finančnem okviru in za uspešno izvajanje evropskega zelenega dogovora; meni, da je pomembno zagotoviti ustrezen okvir za spremljanje, kako države članice uporabljajo ta mehanizem;
62. poudarja, da mora biti mehanizem za pravičen prehod veliko več kot sklad in da je treba upoštevati potrebe podjetij, malih in srednjih podjetij, regij in ljudi; meni, da mora verodostojen in trden sklad za pravičen prehod, ki temelji na pripravljalnem delu platforme EU za premogovniške regije v prehodu, podpirati prehod na čisto energijo, zlasti v vseh premogovniških regijah in v regijah z visoko stopnjo emisij CO₂; meni, da bi moral biti ta sklad namenjen predvsem za premogovniške regije in regije z visoko stopnjo emisij CO₂ v prehodu, vključno z regijami, kjer se kuri šota; meni, da bi morala biti hitrost prehoda v posamezni premogovniški regiji in zrelost projekta ključna dejavnika za odobritev; poudarja, da bodo za ta sklad potrebna dodatna proračunska sredstva, z novimi odobritvami in ločenimi proračunskimi vrsticami v naslednjem večletnem finančnem okviru, in da sklad ne bi smel zmanjšati ali nadomestiti drugih programov financiranja EU, zato da mora imeti prednost, če se pojavijo nove možnosti za financiranje proračuna;
63. podpira cilj, da nacionalni proračuni upoštevajo okoljske vidike; odločno vztraja, da se pakt za stabilnost in rast ne sme oslabiliti, saj ne smemo prihodnjim generacijam zapustiti nevzdržnih okoljskih ali finančnih dolgov;
64. poudarja, da je treba v naslednjem večletnem finančnem okviru v celoti upoštevati zeleni dogovor; vztraja, da je treba v naslednjem proračunskem obdobju bistveno povečati sredstva za soočanje z razvojem podnebnih sprememb, s posebnim poudarkom na prehranski varnosti, pametnem in trajnostnem kmetijstvu, trajnostni energiji, gozdarstvu in biotski raznovrstnosti, vodi in higienskih razmerah;
65. poudarja, da bodo morale zeleni dogovor v precejšnji meri financirati države članice iz svojih proračunov; poudarja, da tega financiranja ni mogoče šteti za enkraten ukrep v okviru fiskalnih pravil EU; izraža zaskrbljenost, da bi lahko bil prihodnji model financiranja zelenega dogovora ogrožen, če fiskalna politika ne bo vzdržna in javne finance držav članic verodostojne; zato zahteva, da se javne zelene naložbe obravnavajo v okviru pakta za stabilnost in rast kot vse druge postavke javne porabe; poudarja, da ne glede na to, kateri finančni model bo izbran, ne sme spodkopati vzdržnosti javnih financ v EU in mora EIB ohraniti sedanjo bonitetno oceno AAA; vendar poudarja, da bi morale biti trajnostne naložbe v okviru zelenega dogovora resnično dodatne in ne bi smele povzročiti izpodrivanja tržnega financiranja; poleg tega poudarja, da bi morala biti sredstva EIB namenjena predvsem MSP in podjetjem s srednjo tržno kapitalizacijo, da bi se spodbudil prehod proizvodnih procesov na bolj zeleno gospodarstvo;
66. meni, da bo za napredovanje zelenega dogovora potrebno veliko število uspešnih projektov v prihodnjih desetletjih, da bi se uresničile zastavljene ambicije; zato meni, da je treba v okviru celovitega okvira EU oblikovati ustrezne spodbude, da bi se podprle

pobude zasebnega sektorja; meni, da se je treba odzvati z združevanjem takih projektov, vključno s čezmejnimi in regionalnimi projekti; meni, da je treba ponuditi celovito svetovalno službo, kot je Evropsko investicijsko vozlišče v okviru Evropskega sklada za strateške naložbe (EFSD), da bi zasebnemu sektorju pomagali pri uspešnem prilagajanju na regulativne zahteve;

67. meni, da je izredno pomembno, da se finančne ali nefinančne spodbude v okviru zelenega dogovora ne smejo ogroziti z obremenjevanjem prosilcev z dodatnimi upravnimi postopki; nasprotno, poudarja, da mora biti poenostavljena in hitra dostopnost glavno načelo pri izvajanju zelenega dogovora; meni, da morajo kapitalske zahteve temeljiti na tveganju in biti načrtovane predvsem za ohranitev stabilnosti bančnega sektorja; zato nasprotuje uvedbi kakršnega koli zelenega podpornega dejavnika;
68. zlasti poziva EU, naj poveča finančna sredstva za boj proti podnebnim spremembam v državah v razvoju, zlasti v najmanj razvitih državah, majhnih otoških državah v razvoju in nestabilnih državah, ter naj prednostno obravnava naložbe v krepitev odpornosti, inovacije, prilagajanje in nizkoogljične tehnologije ter podnebju prijazno infrastrukturo; meni, da si je treba bolj prizadevati za izmenjavo znanja, krepitev zmogljivosti in prenos tehnologije v države v razvoju;
69. opozarja, da je razvojna pomoč nujna, vendar ne zadostuje za pomoč partnerskim državam pri doseganju podnebnih ciljev in prehodu na bolj trajnosten ekonomski model; poudarja, da je treba razviti inovativne načine financiranja in nadvse povečati vlogo zasebnih podjetij, finančnih institucij in razvojnih bank pri sprejemanju podnebnih ukrepov in izvajanju ciljev trajnostnega razvoja, zlasti z oblikovanjem ustreznih spodbud in podpiranjem javno-zasebnih partnerstev;

Uporaba izsledkov raziskav in spodbujanje inovacij

70. poudarja, da so razvoj in inovacije na področju raziskav in tehnologije bistvenega pomena za čist prehod družbe; meni, da se mora evropska industrija, vključno z MSP, v današnjem spreminjajočem se svetu prilagajati in se prilagoditi, da bi ohranila vodilni položaj; poudarja, da je treba spodbujati naložbe v raziskave in inovacije;
71. odločno podpira jasno zavezanost raziskavam in inovacijam v okviru zelenega dogovora; opozarja, da je treba zagotoviti ambiciozen proračun za program Obzorje Evropa, ter poziva Svet in Komisijo, naj sprejmeta stališče Parlamenta o predlaganem financiranju programa; poudarja, da bi bilo treba v drugih skladih EU večji proračunski delež nameniti za raziskave in inovacije na področju čistih tehnologij;
72. poudarja, da se sedanji predlog Komisije osredotoča predvsem na zmanjšanje emisij CO₂; poziva Komisijo, naj podpre raziskave, vključno z raziskavami na pionirskih področjih, in uporabo inovativnih tehnologij za razvoj zmogljivosti za absorpcijo CO₂ in razvoj inovativnih tehnologij za negativne emisije, vključno z najnovejšimi znanstvenimi dognanji na področju kmetijstva, odpornega na podnebne spremembe;
73. poudarja pomen uvajanja digitalnih tehnologij, kot so umetna inteligenca, 5G in superračunalništvo, da bi se bolje oblikovale podnebne in okoljske politike; meni, da bodo ustrezne naložbe v digitalne raziskave in inovacije bistvenega pomena za

povečanje konkurenčnosti evropske industrije v svetovnem merilu, hkrati pa bodo prispevale k doseganju podnebnih ciljev; pričakuje, da bo v okviru zelenega dogovora določena celovita in ambiciozna strategija, ki bo temeljila na tehnologiji in znanosti, da bi najpozneje do leta 2050 dosegli ogljično nevtralno Evropo;

74. meni, da je zeleni dogovor tudi priložnost za vzpostavitev povezav med različnimi udeleženi sektorji, ki bi morali imeti simbiotične koristi; v zvezi s tem meni, da daje biogospodarstvo priložnost, da se ustvarijo simbiotične koristi v različnih sektorjih in dopolni krožno gospodarstvo; poudarja, da je treba vlagati v raziskave in inovacije, da bi našli nove načine za bolj trajnostno in učinkovito gospodarstvo, kmetijski sektor pa bi bil del rešitve;

„Ne škoduj“ – vključevanje trajnosti v vse politike EU

75. pozdravlja zamisel o zmanjšanju birokracije, ki ovira naložbe v okolju prijazne tehnologije, in poziva strokovnjake z vseh področij, naj v zvezi s tem prispevajo k načelu „za enega sprejetega se eden odpravi“;

Vodilna vloga EU v svetu

76. odločno pozdravlja poglavje z naslovom „Vodilna vloga EU v svetu“, saj je bistvenega pomena, da EU prevzame vodilno vlogo, saj predstavlja 9 % svetovnih emisij in 6,8 % svetovnega prebivalstva; vendar poudarja, da se je nevarnim mejnim točkam mogoče izogniti le, če si druga gospodarstva prizadevajo za ambiciozno podnebno politiko in povečajo svoje nacionalno določene prispevke;
77. poudarja, da je treba zagotoviti dodatno zunanjo oskrbo z obnovljivimi viri energije in da mora energetska politika postati osrednji vidik zunanje in sosedске politike EU;
78. poziva k imenovanju veleposlanika EU za boj proti podnebnim spremembam, ki bi bil v imenu EU in v sodelovanju s tretjimi državami in večjimi svetovnimi gospodarstvi pooblaščen, da pridobi njihovo podporo za doseg ničelne stopnje neto emisij do leta 2050 in celo vodi k ambicioznejšim ciljem; v zvezi s tem meni, da bi moral Evropski parlament dati zgled in do leta 2050 postati podnebno nevtralna institucija;
79. poziva Komisijo in Svet, naj pripravita vrhunsko srečanje med EU in Kitajsko, da bi dosegli dogovor med obema stranema o skupnih in usklajenih prizadevanjih;
80. pozdravlja zavezo k uporabi trgovinske politike za lažje izvajanje Pariškega sporazuma in drugih pomembnih okoljskih ciljev; poudarja, da bi morale biti podnebna, trgovinska in industrijska politika tesno povezane; poudarja, da bi morali biti vsi ukrepi, da bi ustvarili enake konkurenčne pogoje na svetovni ravni, vedno skladni s pravili WTO, na podlagi temeljite ocene učinka, ki je vključena v industrijsko strategijo in ne ogroža trgovinskih priložnosti;
81. opozarja, da podnebne spremembe ogrožajo napredek pri razvoju in zmanjševanju revščine ter lahko do leta 2030 v skrajno revščino pahnejo na milijone ljudi; zato vztraja, da bi morala biti zeleni dogovor in izvajanje Agende 2030 med seboj tesno povezana; potrjuje, da imajo veliki onesnaževalci s CO₂, vključno z EU, moralno dolžnost pomagati državam v razvoju pri prilagajanju na podnebne spremembe in pri

preprečevanju neprostoVOLJNIH migracij, ki jih povzročajo podnebne spremembe;

82. poudarja, da je varovanje podnebja in okolja globalna naloga z diferenciranimi odgovornostmi; poudarja, da lahko mednarodni trgi ogljika prispevajo k zmanjšanju stroškov in spodbujajo ambicije drugih večjih gospodarstev; zato poudarja, da je izjemno pomembno vzpostaviti zavezujoč okvir za mehanizme čistega razvoja v skladu s členom 6 Pariškega sporazuma, ki bi moral vključevati potrebne zaščitne ukrepe za preprečevanje dvojnega štetja in zagotoviti, da so projekti visoke kakovosti;
83. meni, da bi moralo sodelovanje EU z državami v razvoju vključevati podnebne strategije, ki bi bile njegov ključni del, v okviru pristopa, ki bi temeljil na potrebah in bi bil njim prilagojen, vključevati lokalne in regionalne deležnike, tudi vlade, zasebni sektor in civilno družbo, ter usklajevati nacionalne načrte in podnebne strategije partnerskih držav;
84. pozdravlja poudarek na podnebni diplomaciji in vztraja, da mora EU, da bi dosegla rezultate, nastopiti enotno, zagotoviti doslednost in skladnost vseh svojih politik in v političnem ciklu na splošno, skladno z načelom usklajenosti politik za trajnostni razvoj, in uporabiti vse svoje ustrezne zunanje instrumente kot vzvod za skupni napredek; poleg tega poudarja, da bi bilo treba pri vseh zunanjih dejavnostih EU opraviti „zeleno preverjanje“;
85. poudarja, da celovita strategija za Afriko in prihodnji partnerski sporazum AKP-EU zagotavljata edinstvene priložnosti za uresničitev zunanjih vidikov zelenega dogovora, pregled partnerstva EU z državami v razvoju na področju podnebnih sprememb in okolja ter uskladitev politik EU z njenimi najnovejšimi mednarodnimi zavezami;
86. ponovno poudarja pomen usklajevanja trajnostnega razvoja z dolgoročno rastjo in meni, da bi moralo vsako partnerstvo z državami v razvoju ustrezno upoštevati socialni in ekonomski vpliv podnebnih ukrepov, zlasti pri ustvarjanju delovnih mest in s posebnim poudarkom na potrebah malih in srednjih podjetij;
87. poudarja, da bi morala EU sprejeti ukrepe, prilagojene potrebam lokalnega prebivalstva, da bi se ohranila gospodarska rast držav v razvoju;
88. poudarja, da je treba omejiti izvoz odpadkov iz EU, okrepiti krožno gospodarstvo po vsem svetu in uvesti prepoved uporabe plastike za enkratno uporabo na svetovni ravni;
- ◦ ◦
89. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.